ANUL III — No. 689 | EDIŢIA ANTEIA | DUMINICA 9 DECEMBRE 1890

Numĕrul 10 Banĭ

ABONAMENTELE

INCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CĂREI LUNI ŞI SE PLATESC TOT-DEAUNA 'NAINTE

In **Bucurescĭ** la casa Administraţieĭ
Din **Judeţe** şi **Streinĕtate** prin mandate postale.

Un an in ţară 30 leĭ; in streinĕtate 50
Şése lunĭ „ 15 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13

LA PARIS, ziarul se găsaşte de vĕnzare cu numĕrul la **kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.**

MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferescĭ, Române! de cuĭŭ strein în casă.

V. Alexandri.

Numĕrul 10 Banĭ

ANUNCIURILE

Din **BUCURESCI** şi **JUDEŢE** se primesc **direct** la administraţie.
Din **PARIS** la *Agenţia Liberă*, C. Adam şi *Agenţia Havas.*
Din **STREINĔTATE,** direct la administraţie şi **la toate Oficiile de publicitate.**

Anunciurĭ la pagina IV . . . 0,30 b. linia
„ „ „ III . . . 2,— leĭ „
„ „ „ II . . . 3,— leĭ „
Inserţiunile şi Reclamele 3 leĭ rândul

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANĬ

ADMINISTRAŢIA : Strada Nouă, 10 | **Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ** | **REDACŢIA : Strada Nouă, 10**

Bucurescĭ 8 Decembre

SEPTAMANA

Conferinţa şcolară, provocată la Berlin de către Impĕratul Wilhelm II, s'a închis Mercurĭ.

Rezultatul deliberărilor sale, din cât se poate şti până acum, n'a fost nicĭ de cum mulţumitor.

Atât partizaniĭ liceelor clasice, cât şi ceĭ aĭ liceelor reale aŭ cuvinte de nemulţumire. Ceĭ dintâĭ se plâng că nu vor maĭ vedea pe eleviĭ lor compunênd latineşte şi scriind greceşte; ceĭ din urmă se tînguesc pentru osândirea care s'a pronunţat în contra gimnaziilor reale de până acum.

Sfârşitul deliberărilor conferinţeĭ s'a încheiat printr'un banchet dat de ministrul cultelor, Gossler, la care a asistat şi Impĕratul.

Până acum nu se ştie încă ce a spus acesta despre rezultatul conferinţeĭ.

*

In Paris lumea e agitată de două marĭ *fapte diverse:* fuga luĭ Padlewski, omorâtorul Generaluluĭ Seliverstof, şi procesul Eyraud-Bompard, autoriĭ asasinatuluĭ Gouffé.

Se ştie cu câtă neîncredere a fost primită de lumea maĭ rece, ştirea rĕspândită cu mult zgomot de către G. de Labruyère, cum că el ar fi ajutat pe Padlewski să fugă până la Triest simulând un duel.

Lumea serioasă avea dreptul de a se mira: cum! când ajuţĭ pe un om ca să se distragă urmăririlor poliţieĭ, viĭ apoĭ şi'l divulgĭ în gura mare în coloanele unuĭ ziar? Abstracţie făcênd de comentariile ce vor face uniĭ asupra faptuluĭ salvăreĭ în sine, noĭ nu vedem în actul luĭ Georges de Labruyère de cât un reportagiŭ de reclamă de rĕŭ gust.

Până una alta însă, poliţia a arestat pe prea cutezătorul reporter precum şi pe d-na Duc Quercy, care găzduise pe Padlevski până la fuga sa.

Şi cu greŭ s'a hotărît guvernul să facă aceasta, pentru că nu-ĭ venea să creadă în adevĕrul celor scrise de ziarul *L'Eclair*. Numaĭ în urma stăruinţeĭ ziarelor monarhiste, ca *Figaro* şi *Autorité,* carĭ aŭ cerut cu insistenţă să se dea satisfacţie Ţaruluĭ, *„singuruluĭ aliat al Franţeĭ,"* s'a decis arestarea luĭ G. de Labruyère şi a D-neĭ Duc Quercy.

Tot cu atâta interes urmăreşte lumea pariziană şi judecarea procesuluĭ asasinilor luĭ Gouffé: Michel Eyraud şi Gabrielle Bompard. Mulţumită activităţeĭ neobosite a reporterilor parizianĭ, crima aceasta a trecut în rîndul celor celebre şi lumea, care cunoaşte din ziare tot trecutul celor doĭ vinovaţĭ şi toate peripeţiile crimeĭ şi ale prindereĭ asasinilor, vine totuşĭ în foarte mare numĕr la proces.

Până azĭ, — procesul durează deja de treĭ zile—ascultarea martorilor nu s'a sfârşit încă.

*

In Irlanda s'aŭ petrecut în cursul acesteĭ sĕptămânĭ două evenimente nenorocite.

Parnell, cu ocazia preumblăreĭ sale prin insulă, a fost împroşcat —la o staţiune— cu var în ochĭ, aşa în cât a orbit aproape, cel puţin pentru o bucată de vreme el e pus afară din luptă.

In acelaş timp la alegerea parţială din Basetlaw (comitatul Nottingham) a reuşit candidatul guvernamental, în contra celuĭ Gladstonian.

Acest rezultat poate să aibă o influenţă funestă şi asupra alegereĭ parţiale din North Kilkeny, care va avea loc Lunĭ.

La acest colegiŭ candidează parnelistul Scully, „patriotul" Hennessy şi unionistul (guvernamental) Stephen.

Această alegere va decide poate soarta luĭ Parnell.

*

In ţară, toată atenţiunea publică a fost atrasă de către desbaterile Adreseĭ în Cameră.

Drept vorbind, nu s'aŭ spus anul acesta lucrurĭ nouĭ în Parlament cu această ocaziune; ci s'a repetat vechiul refren de inconstituţionalizm şi alegerĭ pătate, pe care 'l auzim de atâţia anĭ.

Cum a observat unul din oratoriĭ acesteĭ sĕptămânĭ, refrenul de „guvern inconstituţional", de „călcarea cuvîntuluĭ M. Sale", de „alegerĭ pătate" a fost cântat pe rînd de toate partidele şi pricina pentru care el nu dispare, este că nu'l cântă toţĭ o dată.

Aşa este. Dacă toate partidele s'ar uni pentru a striga într'un glas, că sub Carol I nu este cu putinţă un guvern constituţional, că a vorbi de alegerĭ libere sub o Monarhie impopulară este a se hrăni cu iluziĭ, atuncĭ lucrurile s'ar schimba.

Până atuncĭ însă, de geaba vom asista la spectacolul trist al sfâşiereĭ partidelor, la lupta crâncenă care s'a încins între dênsele şi al căreĭ motiv a ajuns să se rezume în ambiţiunĭ personale, saŭ în setea de putere.

Puţinĭ sunt azĭ oameniĭ politicĭ carĭ luptă din sentiment saŭ din convingere pentru libertăţile publice.

*

Până acum aŭ vorbit aproape toţĭ oameniĭ maĭ însemnaţĭ din Parlamentul român.

D. Dumitru Brătianu, a căruĭ violenţă de limbagiŭ o pricep numaĭ aceia carĭ ştiŭ ce însemnează o conştiinţă curată şi o fierbinte iubire de ţară, a vorbit cel dintâiŭ. Domnul Dumitru Brătianu este unul din foarte puţiniĭ noştri bărbaţĭ politicĭ carĭ luptă din inimă şi cu convingere pentru cauza libertăţeĭ. Dar D-sa are câte o dată momente de şovăire în împrejurărĭ decizive şi aceasta 'ĭ face rĕŭ.

Am asistat şi la un şir de chestiunĭ personale, cu prilejul discuţieĭ generale.

D. Vernescu s'a răfuit cu D. Arion, saŭ maĭ bine, amêndoĭ aŭ fost răfuiţĭ; D. Ion Lecca a vidat o chestiune personală cu D. Panu, care s'a ferit însă de a trece peste marginile urbanităţeĭ, observând tocmaĭ, că din chestiunile personale în Cameră, ies tot-d'a-una doĭ răfuiţĭ în loc de unul.

*

Din partidul liberal-conservator n'aŭ vorbit până acum bătrîniĭ.

In discuţia generală, D. Iancovescu a fost delegat pentru a înfiera necuviinţa comisă de Rege, cu menţinerea unuĭ guvern, care nu este rezultatul voinţeĭ libere a Ţăreĭ; iar aseară, la paragraful politiceĭ externe, ne-a fost dat să admirăm talentul, pătrunderea şi patriotismul cald al tînĕruluĭ deputat de R.-Sărat, D. Ioan Grădişteanu.

Delegat de partidul liberal-conservator pentru a vorbi la această parte grea, D. Grădişteanu a pus în uimire pe toţĭ şi şi-a atras admiraţia întregeĭ Camere prin magistralul discurs pe care l-a rostit aseară.

De-ar fi mulţĭ tinerĭ ca D. I. Grădişteanu în Cameră!...

Neagu.

TELEGRAME

PARIS, 7 Decembre. — Comisiunea vamală a Camereĭ a fixat taxe asupra vinurilor: tariful minimum este de 70 centime de grad de alcool, tariful maximum este de un franc.

Judecătorul de instrucţie a dat o ordonanţă de neurmărire în favoarea luĭ Mendelson inculpat de complicitate în afacerea Padlewschi.

BUDAPESTA, 7 Decembre.—Ministrul agricultureĭ a oprit întroducerea butaşilor de viţă străine.

ROMA 7 Decemvrie.—O furtună a înghiţit aseară o barcă care străbătea strâmtoarea de Mesina; cincĭ persoane aŭ perit.

QUEBEC 7 Decemvrie. — In accidentul anunţat ierĭ al poduluĭ St. Louis nu sunt de cât vr'o 15 persoane omorîte; vagoanele nu aŭ căzut în apă, ci pe sosea de la o înălţime de 20 picioare.

BERNA 7 Decemvrie.—Subscripţiunea împrumutuluĭ de 35 milioane pentru drumurile de fer a trecut erĭ peste 55 milioane.

O nouă întrebare

Astă-zĭ avem un ministru titular la Culte şi instrucţiune publică.

Intrebăm dar:

Ce se face cu ceĭ 12000 galbenĭ dăruiţĭ de Carol I prin scrisoarea Sa din 2 (14) Iunie 1866 adresată Ministruluĭ de culte C. A. Rosetti şi publicată în „Monitorul" cu Nr. 118?

Care este aşezĕmêntul de bine-facere fondat cu această sumă?

Dacă baniĭ s'aŭ capitalizat, cât reprezintă asta-zĭ suma dăruită?

Din Iasi

Cu începutul ierneĭ, Iaşul nostru pare întotdauna că capătă maĭ multă viaţă de cât de obiceiŭ, de şi în realitate e mort ca toţĭ morţiĭ. Căcĭ animaţia şi circulaţia de care pare a fi însufleţit momentan, nu poate înşela pe nicĭ un om care se uită maĭ adînc şi nu vede în aceste manifestaţiĭ de cât ultimile convulsiunĭ ale unuĭ muribund, căcĭ cu durere trebuie să o spunem, oraşul nostru piere, piere pe fie ce zi.

Şi de aceea nu cu puţină mulţumire aŭ fost primite prin cercurile noastre inteligente interpelările D-lor N. Ionescu şi N. Voinov în privinţa sacrificăreĭ Moldoveĭ şi Moldovenilor pe toată linia şi nu cu puţină plăcere a fost citită apărarea ce a luat'o *Adevĕrul* pentru această chestie cum şi admirabilul articol „Moldova" scris de Directorul sĕŭ.

E într'adevĕr ne maĭ pomenit lucru cu tendinţa aceasta, de a căuta parcă într'adins de a lovi cu orĭ ce preţ în Moldova şi în special în Iaşĭ. De atâţia anĭ e vorba de zidirea Universităţeĭ, Teatruluĭ, de linia Dorohoĭ-Iaşĭ, etc., etc., şi cu toate acestea nimic, dar absolut nimic nu s'a făcut până acuma. Dacă vor merge lucrurile tot aşa, nu ştiŭ zĕŭ, unde vom ajunge, cu toată indignarea ce pare a coprinde pe *fraţiĭ noştri Muntenĭ* când aud pronunţându-se cuvîntul „Moldova".

Dacă voiŭ părăsi puţin *tema Moldovinismuluĭ,* cum ar zice de pildă un Redactor de la *L'Ind. Roum.,* apoĭ cam puţine evenimente aŭ zguduit zilele aceste atmosfera noastră şi carĭ sunt demne de a fi ştiute între carĭ voiŭ cita următoarele:

D. Ghica Deleanu, unul din epitropiĭ spitalelor St. Spiridon, a donat suma de 35.000 leĭ spitaluluĭ, sumă cu care să se construiască o bucătărie şi farmacie model, lucrurĭ de care se simte foarte mare nevoie. Se vor instala în bucătărie anume aparate, cu carĭ se va aduce mâncarea prin toate sălile bolnavilor, fără să maĭ fie nevoie de cărat cu umĕrul cum se practică acum, lucru foarte desagreabil şi care dă naştere la multe greutăţĭ. Farmacia de asemenea va fi reformată pe nişte baze cu totul noĭ E de prisos cred să maĭ adaog, că fapta epitropuluĭ Ghica Deleanu e maĭ presus de orĭ ce laudă şi îĭ face cea maĭ mare onoare. Trebue să maĭ adaog, că de când D-l Ghica a fost numit epitrop, în fie-care dimineaţă pe la ceasurile 9 vine pe la spital, examinează bucătăria, sălile bolnavilor, cercetează pe fie-care şi pune o deosebită atenţiune pentru tot ce priveşte spitalul, fapt ce nu l'aŭ făcut nicĭ odată epitropiĭ.

Studenţiĭ noştri universitarĭ aŭ început a se mişca. In urma uneĭ întrunirĭ ce aŭ avut, aŭ aderat cu totul la lucrările colegilor din Bucureştĭ faţă cu fraţiĭ noştri Ardeleniĭ şi se vor pune imediat în legătură cu studenţiĭ din Bucureştĭ pentru a lucra în comun. Incă un fapt care le face onoare. Se ştie că de mult era vorba de constituirea uneĭ asociaţiĭ permanente a studenţilor după sistemul celor din străinătate, asociaţie care să se intereseze de interesele generale ale studenţilor. Eĭ bine, asociaţia s'a făcut şi în astă seară se şi votează statutele.

Urăm izbândă şi succes studenţilor, dorindu le să lucreze înainte pe calea aceasta, care a dat roade aşa de frumoase studenţilor din alte ţărĭ.

D. profesor Dr. Bottez va prezinta înaintea societăţeĭ de medicĭ şi naturaliştĭ două cazurĭ foarte impertante de *Tetanos*, maladie a căruĭ studiŭ se urmăreşte acum cu multă activitate. Vĕ voiŭ ţine în curent.

*

E zgomot mare cu sosirea d-şoareĭ Bârsescu pe aicea, numaĭ pĕcat, că preţurile locurilor sînt foarte exagerate. De! noĭ provincialiĭ sîntem cam săracĭ.

*

Societatea ştiinţifică şi literară va da la 22 Decembre o reprezentaţie teatrală şi artistică la care iaŭ parte maĭ multe d-ne, d-şoare şi studenţĭ. Rezultatul reprezentaţieĭ se va întrebuinţa pentru mobilele necesare uneĭ sălĭ din Universitate în care să se poată ţinea conferinţe populare publice.

Românii din Bucovina

Societatea pentru cultura şi literatura română în Bucovina, întrunindu-se luna trecută a votat regulamentul biblioteceĭ sale şi după darea de seamă a comitetuluĭ, a publicat raportul anual din care se vede prosperarea acesteĭ societăţĭ. In anul 1889—90, societatea a primit 29 ziare şi reviste din carĭ 21 române iar 8 germane.

Cheltuelile aŭ fost anul acesta de 2679 florinĭ 04 creiţarĭ, din carĭ s'a cheltuit maĭ mult cu cumpărarea cărţilor şi hainelor elevilor românĭ din şcoalele populare din Cernăuţĭ; iar veniturile aŭ fost de 2728 florinĭ 04 cr.

Cum se vede, a avut un prisos de 49 florinĭ, plus venitul de la: fundaţiunea Pumnuleană 11,200 fl.; fundaţiunea D-neĭ Agnes de Popovicĭ 2,400; de la a conteluĭ Emanoil Logothetti, 2,400; de la a D-luĭ Al. de Popovicĭ 1,200; de la a D-luĭ Dimitriu Seretean 2,700 şi de la fundaţiunea D-neĭ Elena Seretean 1,300 florinĭ.

Din venitul acestor şase fundaţiunĭ, s'aŭ întreţinut la studiŭ şi ajutat 13 studenţĭ şi studente, şi s'a tipărit cartea pentru amintirea luĭ Aron Pumnul.

Felicitând din suflet această societate pentru progresele realizate, îĭ urăm isbânda cea maĭ deplină şi în viitor.

Convorbirĭ intime

„La Grande revue de Paris et Saint-Petersbourg" publica maĭ aniĭ trecuţĭ un articol intitulat: „nu maĭ ştim să vorbim." Autorul aceluĭ spiritual articol constată că în Paris, de la o vreme, începe să dispară acel farmec caracteristic temperamentuluĭ francez, care consfă în vioiciunea, în eleganţa şi fineţea convorbirilor. Românul e maĭ sobru la vorbă. In firea luĭ, nerviĭ vibrează cu încordărĭ temperate; iar dacă îl încurcĭ în prea multe *palavre,* el îţĭ taie pofta graiuluĭ cu un proverb bătrânesc: „Vorbă lungă sĕrăcie în pungă," saŭ cu o esclamaţie însoţită de o ironică clătinare a capuluĭ, or de o sceptică ridicătură din umerĭ: „Treanca-fleanca, mere acre!"

In burghezie, convorbirile sunt ridicule, stupide şi banale. Ele se reduc la afacerĭ zilnice, la obiceiurĭ de familie, la intrigĭ ordinare, la modo, la căsătoriĭ... la tot ce poate inspira atâtea subiecte de moravurĭ şi tipurĭ unuĭ autor dramatic saŭ romanţier.

In aristocraţie, — în lumea mare, cum i-ar zice un cronicar francez, — convorbirile sunt recĭ, convenţionale, afectate şi de un manierism supărător. Un domn oare-care spune o prostie, tu trebuie să nu rîzĭ, — căcĭ domnul acela e prefect saŭ deputat. O cucoană a citit un ziar socialist şi se întreabă cu mirare: să existe oare proletarĭ în ţara românească? Şi de astă dată eştĭ nevoit să tacĭ saŭ să nu contrazicĭ, nu eştĭ *politicos,* nu cunoştĭ *l'usage du monde.* Afară de asta, se cunoaste ridicula manie ce bântuie aristocraţia noastră, de a se vorbi într'o limbă francezo-română, asupra căreia uitatul Faca a scris spirituala sa farsă intitulată: „Franţuzitele"

Nu ştim să vorbim reiese dar din cea maĭ repede analiză făcută asupra diferitelor clase sociale; şi acesta este poate unul din efectele puţin rĕspânditeĭ culturĭ literare din ţara noastră.

Literatura abia se mişcă. In Franţa, o carte nouă, o piesă, un articol de revistă saŭ ziar însemnat, o conferinţă, o recepţie academică, agită spiritele şi împrăştie nu ştiŭ ce trezire febrilă aproape în tot publicul. La noĭ, nu se vorbea despre Eminescu de cât în timpul când era bolnav în ospiciŭ.

Azĭ, câţĭ îşĭ maĭ aduc aminte de el? Studiile critice ale d-luĭ Gherea, rar preocupă cititoriĭ prin conţinutul lor. Dar auzeam adese-orĭ vorbindu-se despre coperta volumuluĭ, — că n'ar fi trebuit să fie galbenă, — saŭ despre litera tiparuluĭ. Cărţile de valoare se ivesc la intervale lungĭ, — ca nişte comete necalculate, — strălucesc o clipă apoĭ rĕmân subt pulbere, prin fundurile rafturilor de librăriĭ, or în colţurile bibliotecelor necitite.

Cercurĭ literare, ziare saŭ reviste, carĭ să grupeze în juru-le pe toţĭ scriitoriĭ noştri, nu se vĕd. Avem două-treĭ reviste ce apar liniştit şi monoton, cercuite în esclusivismul lor strâmt, avênd tot d'auna în faţă-le nesiguranţa existenţeĭ zileĭ de mâine.

In vremea aceasta, politica ţine locul vieţeĭ intelectuale! Suntem toţĭ politicianĭ, marĭ, micĭ, de mijloc. La cafenea, pe stradă, în saloane, pretutindenĭ vorbim politică. Ea, — biata politică! — cu o voce de Krist, blândă şi umanitară rosteşte tuturor: „Lăsaţi'ĭ să vie la mine." Şi toţĭ o adoră, o blestemă, o batjocoresc, o înalţă, i se devotează până la umilinţă, o desfid, etc., etc. Ah! monstrul!.....

Dumas fiul întrebat într'o zi cine e maĭ bun cetăţean: Boulanger saŭ Coppée? marele dramaturg rĕspunse: „Boulanger face politică, iar Coopée, poeziĭ. Acesta din urmă e maĭ bun cetăţean."

Şi câte rele nu ne aduce această politică: răpeşte condeiul coloriat, dulce şi de o energie rară al luĭ de la Vrancea; pe Ventura 'l îndeamnă să scrie în ziare în loc de Teatru; fură minţile epigramistuluĭ fiu. Al. Cuza; ademeneşte pe foiletonistul cel maĭ talentat Gion; şi cine ştie, dacă într'o zi apropiată, n'om auzi că şi poetul psicholog şi melancolic Vlăhuţă, îşĭ propune canditura la deputăţie.

Să vĕ spun drept, iubiţĭ cititorĭ, urăsc pe falşiĭ şi pe maniaciĭ politicianĭ, de şi ştiŭ să admir şi să recunosc pe cel adevăraţĭ, carĭ sunt aşa de puţinĭ. De aceea, vĕ prevestesc că în aceste simple şi scurte convorbirĭ intime, nu vĕ voĭ întreţine cu politicianism.

Imĭ place maĭ mult farmecul liber, mlădios, spiritual şi dulce al vorbelor. Byron mărturiseşte că cea maĭ mare parte a cultureĭ sale o datoreşte convorbirilor.

Şi despre câte nu se poate vorbi!.... Ochiĭ frumoşĭ aĭ uneĭ femeĭ, cartea celebră a unuĭ autor, tabloul unuĭ pictor, studiile unuĭ filosof, viaţa unuĭ poet mare..... atâtea nesfîrşite izvoare de reflecsiĭ, de cugetărĭ, de simţirĭ.

Vorba este unu din puţinele farmece ale vieţeĭ, şi oameniĭ uită maĭ tot-d'auna să se folosească de ea. Franz Woepke spuse într'o zi amiculuĭ sĕŭ Taine aceste cuvinte: „J'ai pris la vie par le côté poétique".

Marele istoric şi estetician mărturiseşte că e cel maĭ bizar şi profund cuvînt ce l-a auzit vr'o dată.

Franz Woepke era un mare şi neobosit „causeur".

Traian Demetrescu.

Cronica Teatrală

Cam de mult n'am scris despre Teatru Naţional, şi de ce să scriŭ? Jumătatea luneĭ Noembrie a fost ocupată cu reprezentaţiunile D şoareĭ Bârsescu. Eram să mĕ ocup cu deamănuntul de fosta artistă din Burgteatru, dar am vĕzut că impresariĭ aŭ făcut o reclamă atât de mare împrejurul eĭ în cât n'a maĭ rĕmas loc pentru adevĕr; atuncĭ am preferat să tac, căcĭ n'am nicĭ o cauză de a mĕ ocupa de întreprinderĭ comerciale.

Să scriŭ despre reluarea *Voivoduluĭ Ţiganilor*! Ce alta puteam să zic de cât că Toneanu a făcut tot ce a putut pentru a imita pe Iulian, că chorturile sunt bune şi ca n'avem cântăreţe?

De altmintrelea n'am avut de la începutul stagiuneĭ de cât traducerĭ şi localizărĭ.

Ce rol poate avea critica în faţa unuĭ asemenea repertor? Aşteptăm cu nerăbdare vr'una din piesele originale anunţate în programul publicat de direcţiune. Dar, ca tot-d'a-una, programul a promis multe şi a ţinut puţin. Ce să facĭ? Pare că în Teatru Naţional autoriĭ românĭ sunt oropsiţĭ. Piesele lor ce sunt în repertor rămân uitate, cele noĭ se amână necontenit, fiind că aşa vrea gasca a tot putinte care domină în singurul Teatru mare al Ţăreĭ. Şi nicĭ nu se póte alt fel, căcĭ, chiar când se milostiveşte direcţiunea a reprezenta vr'o operă originală a unuĭ autor român, se crează împrejurul eĭ o atmosferă de rea-voinţă, de intrigă, de tot felul de criticĭ, care compromite succesul înainte de a se reprezenta piesa. Chiar personalul Teatruluĭ Naţional începe a critica piesa din ziua în care aŭ început repetiţiile.

Aceasta este firesc. Când directorul de scenă, regisorul, secretarul Teatruluĭ şi vr'o doĭ protegiaţĭ aĭ direcţiuneĭ aŭ privilegiul de a traduce şi de a localiza piese pentru scena teatruluĭ naţional, este natural ca aceştĭ domnĭ să vază cu ochĭ rĕĭ pe orĭ cine le turbură privilegiul.

Aşa s'a întîmplat deunăzĭ şi cu piesa D-luĭ V. A. Urechiă, *Alexandri la Mirceştĭ*. Auzisem numaĭ rĕŭ despre piesă. Sa zicea că memoria luĭ Alexandri este pîngărită, că poetul este reprezentat ca un *craidon*, că piesa n'are acţiunĭ, că versurile sunt şchioape, etc. Am intrat dar în teatru fiind prevenit. Am ascultat piesa cu atenţiune. Care îmĭ fu mirarea când, în loc de versurĭ proaste, am auzit versurĭ frumoase, pline de sîmţiminte înalte şi patriotice. Nicăerĭ n'am dat de cele anunţate de aceĭ carĭ criticaŭ piesa.

Subiectul este tras dintr'o anecdotă care să zice că s'a întîmplat în viaţa luĭ Alexandri.

Nevasta unuĭ negustor armean cetind poeziile luĭ Alexandri, ş'a escitat într'atât imaginaţiunea în cât, fără a cunoaşte pe poet personal, voeşte a'şĭ părăsi bărbatul şi copiĭ pentru a alerga după dînsul. Stând de vorbă cu Negri. Alexandri îĭ povesteşte despre nebunia Matildeĭ (numele Armenceĭ). Iată că soseşte şi bărbatul romanticeĭ Matilde. El se roagă de Alexandri să'ĭ vindece femeia de ciudata boală literară care a coprins'o.

Alexandri se cam codeşte de a juca acest rol de Iosef, dar Negri, seriosul Negri, îl convinge. Matilda soseşte. Alexandri pune 'anteriu, perucă, se poceşte în fine şi vorbeşte înflăcărateĭ Armence, ast-fel în cât ea îşĭ perde toată iluzia despre poet şi reintră pe calea virtuţiĭ conjugale şi a datorieĭ.

La urmă totul se esplică şi, în loc de un amor culpabil, rĕmâne din partea Matildeĭ admiraţiunea şi iubirea curată pentru gloria literară a luĭ Alexandri.

Acest subiect d-l V. A. Urechiă l'a desvoltat cu măestrie, îmbrăcându'l într'o formă clasică. Limba este escelentă, versul frumos, ba, une-orĭ el este chiar splendid, în fine eşĭ din teatru cu inima încălzită prin reamintirea unor nume scumpe neamuluĭ românesc, te maĭ mângâĭ puţin de strĕinismul care a cuprins marea noastră scenă.

Eŭ am felicitat pe Urechiă din inimă precum voiŭ felicita tot-d'a-una pe or ce român care face ca teatrul naţional să nu fie un loc de petrecere în care ne e teamă de a trimite familiile noastre, ci o instituţiune menită a ridica gustul publiculuĭ şi al tinerimeĭ,

Interpretaţiunea n'a fost tocmaĭ ceea ce aşteptam din partea primilor artiştĭ aĭ Teatruluĭ Naţional. Numaĭ Nottara a fost la locul sĕŭ. Manolescu a fost slab de tot; *D-na Romanescu* începe bine, dar la urmă apucă pe un ton declamator şi tragic, cu nişte sughiţurĭ dramatice carĭ se potrivesc cu situaţiunea ca nuca în părete. Niculescu a fost binişor.

Alexandri la Mirceştĭ este o piesă care trebue să remâie în repertor. Dar, ce sĕ face cu cele-l-alte piese originale anunţate? Ce sĕ face cu repertorul românesc? El nu maĭ există oare? Saŭ direcţiunea aşteaptă ca autoriĭ românĭ să vie să se roage ca să li să facă şi lor mila câtor-va reprezentaţiunĭ, dacă traductoriĭ şi localizatoriĭ vor bine-voi a o permite.

Arutn v.

Pentru Ardeleni

Primim următoarea scrisoare din Brăila pe care ne grăbim a o împărtăşi şi cititorilor noştri.

Comitetuluĭ Tinerimeĭ Universitare

Bucureştĭ.

Cauza fraţilor noştri Ardelenĭ, îmbrăţişată cu atâta căldură de către tinerimea universitară, fiind o cauză sfîntă, de care este legată existenţa întreg neamuluĭ românesc, Brăileniĭ declară solemn că vor secunda dându-ĭ concursul necesar spre a putea face ca opera începută să dobândească rezultatul dorit.

Onoare eĭ!

V. P. Sassu, G. Avesalom, Al. Caciulă, Cosma Purcărea, Doctor N. Popa, C. I. Olteanu, Ion Popea, I. I. Popea, Corneliu I. Secoşiann, Toma Săvescu, I. Droc. Banciulescu, R. D. Bălan Niculae, I. Dragoş C. D. Ciurcu, I. N. Purcărea, C. Molăndac, I. Moroianu, Ioan N. Popea, I. G. Petcu, George Eremia, F. Sabin, Barbu L. Moldovan, Panait J. Drugescu, R. Voiculescu, Alexe Iliescu, N. Şeitan, D. I. Boantă, I. Popescu, N. Ganea, I. C. Panţu, G. Turbure Nicolaŭ. Ioan I. Burduloiu, C. S. Budeanu, I. Mihălescu, Fraţiĭ P. Naciu, I. G. Butanchi, S. Boantă, G. Seitan, Atanase Popescu, Nicolae Jaja, J. R. Stoiă, Alexe A. Barbu, Radu A. Barbu, V. Gamulea, D. C. Panţu, C. C. Panţu, G. Goleşcu, N. I. Popescu, J. G. Sassu, Fraţiĭ G. Nistor, G. N. Butu, J. Rădulescu, J. Nicolescu, J. B. Staicu, B. J. Târcu, S. G. Beizadea, G. S. Nistor, Niţă I. Munteanu, N. Ionescu, S. Beloiu, C. Popescu, P. P. Christescu, N. Badensky.

Informaţiuni

Ierĭ s'a votat de Senat, proectul de lege prin care art. 92 din legea organizăreĭ judecătoreştĭ se modifică ast-fel:

Judecătorul de instrucţie care va fi emis un mandat de depunere saŭ de arestare va fi dator, în termen de treĭ zile, de a referi preşedinteluĭ tribunaluluĭ, care va decide, după ce va asculta raportul judecătoruluĭ, al procuroruluĭ şi pe prevenit, dacă menţine saŭ nu acel mandat. După o lună de la data primuluĭ mandat, preşedintele va decide din noŭ, observând aceleaşĭ forme, dacă încuviinţează saŭ nu prelungirea detenţiuneĭ preventive, şi aşa înainte, din lună în lună, până la darea ordonanţeĭ definitive.

„Preşedinţiĭ nu iaŭ parte la formarea curţeĭ cu juraţĭ în afacerile corecţionale în carĭ se vor fi pronunţat asupra mandatelor de depunere saŭ de arestare.

„In cas de boală, congediŭ saŭ vacanţă, această atribuţiune va trece asupra judecătoruluĭ care ţine locul preşedinteluĭ.

„Acolo unde sunt maĭ multe secţiunĭ, primul preşedinte va repărţi asemenea lucrărĭ între preşedinţiĭ deosebitelor secţiunĭ.

„Nu se derogă cu aceasta la disposiţiunile coduluĭ de procedură penală relativ la punerea în libertate provizorie pe cauţiune.

„In materie de crime şi delicte politice, ordonanţa de urmărire saŭ de neurmărire se va da de complectul tribunaluluĭ şi în şedinţă publică."

Cu punerea în aplicare a bugetuluĭ viitor, toate trupele permanente de cavalerie vor fi grămădite în tabăra de la Furcenĭ care va fi transformată în lagăr întărit.

Aceste trupe vor forma o divizie permanentă de cavalerie independentă şi va fi comandată de un General.

Menirea acesteĭ noĭ garnizone este paza linieĭ de fortificaţiĭ Focşanĭ-Galaţĭ.

Pentru cele-l'alte regimente de călăraşĭ cu schimbul, se va crea un noŭ post de General inspector; trupele însă vor face parte din comandamentele pe teritoriul cărora se află garnizoanele lor.

Art. 50 din legea comptabilităţeĭ generale zice:

„Inştiinţarea despre licitaţiile ce vor fi a se ţinea se va publica, afară de cazurile de urgenţă, cel puţin cu 30 zile înainte prin afişe, prin jurnalele oficiale şi cele maĭ respândite prin ţară şi prin toate mijloacele de publicitate, iar pentru licitaţiile maĭ importante carĭ ar covîrşi suma de 100 000 leĭ, termenul publicaţieĭ va fi de două lunĭ cel puţin."

Intrebăm acum, cum se face că licitaţiile C. F. R. nu se publică de obiceiŭ de cât cu 10—15 zile înainte de termen?

Chiar acum în urmă, s'a dat un noŭ exemplu: la *25 Decemvrie* trebue să se ţie licitaţie pentru aprovizionarea furnitureĭ de 3,196 kgr. de fontă nearsă şi 284,603 kgr. de fontă arsă; la 29 Dec. pentru aprovizionarea a 500 stâlpĭ de telegraf de 9 m., 3,000 de 8 m. şi 1000 de 6 metri lungime; la 15 Dec., altă licitaţie, şi multe altele de care e plin „*Monitorul Oficial*" de la *1 Decemvrie*.

Se vede că onor. direcţie nu vrea să aibă şi alţĭ concurenţĭ afară de ceĭ vechĭ, şi de aceea nu publică licitaţiile cu *cel puţin treĭzecĭ zile înainte*, cum hotărăşte legea.

Azĭ dimineaţă s'aŭ întrunit la Ministerul de Interne D-niĭ arhitecţĭ De Joly, Vallot, Orĕscu, Cerkez şi D-niĭ Exarcu şi Duca delegaţiĭ Senatuluĭ şi aĭ Camereĭ împreună cu Preşedinţiĭ acestor Corpurĭ, spre a se constitui în juriŭ ca să judece planurile expuse la Ateneu pentru clădirea Palatelor Corpurilor legiuitoare căruia i se cuvine premiŭ.

Din pricină că a îngheţat apa din Dâmboviţă la Cotrocenĭ, turbina de apă va fi pusă în mişcare printr'o mare locomobilă cu aburĭ.

Inovaţiunea d-luĭ Teodor Rosetti pentru înfiinţarea claseĭ a 6 pe lângă externatul secundar Nr. 1 din capitală, a căzut în baltă, din lipsă de fondurĭ.

Marĭ jucăriĭ se pregătesc la comună pentru ajunul Crăciunuluĭ. Neguţătoriĭ Capitaleĭ vor da primărieĭ objecte pentru a înbrăca peste 300 de copiĭ orfanĭ şi săracĭ.

Pomul de Crăciun—introdus în obiceiul nostru de la strĕinĭ— va fi anul acesta maĭ splendid ca an ţerţ, de oare ce va fi iluminat cu electricitate.

Lupta ne aduce îmbucurătoarea ştire că vestea respîndită despre încetarea din viaţă a d-luĭ Gr. Holban din Dorohoiŭ, din fericire nu se confirmă. Din contra, dupe cele ce află din Cernăuţĭ, unde d-sa îşĭ caută sănătatea, d. Holban merge din ce în ce maĭ bine şi în curând va fi complect restabilit.

Azĭ Sîmbătă 8 Decemvrie va avea loc în palatul Ateneuluĭ al doilea şi ultimul *concert* dat de d-nul Alfred Grünfeld.

CECILE BOEHL VON FABER

COPILUL PERDUT

(Legendă Spaniolă)

Fecioara, înaintea căreia se 'nchin îngeriĭ din cer, mîhnită şi singură, caută pretutindenĭ pe Copilul — Dumnezeŭ care s'a pierdut aseară când se 'ntorcea de la petrecerea aceea aşa de mare şi aşa de frumoasă. Il caută printre femeĭ, îl caută pe strade.

— Cine a vĕzut un copil — zice ea — pierdut de ierĭ seară, un copil cu pĕrul de aur, cu ochĭ lungĭ şi marĭ, cu fruntea frumoasă şi senină, asemenea soareluĭ?

O femee îĭ rĕsdunde:

— A trecut p'aici ierĭ seară; cerea să fie miluit; zicea:

„Aceluia care îmĭ va da îĭ voiŭ da şi eŭ bunurĭ carĭ fac mult maĭ mult, le păstrez pentru dînsul în împĕrăţia părinteluĭ meŭ."

Am ieşit în poartă cu pâine, ca să'ĭ daŭ de pomană.

L'am vĕzut aşa de mic, şi tremura de frig fiind-că soarele era pe sfinţite şi s'apropia noaptea. l'am zis: „Intră, iubitule, pentru tine uşa mea e decchisă."

El a intrat şi s'a pus jos, n'a voit să şadă pe alt-ceva maĭ bun.

— Cine eştĭ? l'am întrebat.

El mi-a rĕspuns ca un înger:

— Sînt fiul Părinteluĭ Vecinic, o Fecioară este mama. Pe mine mĕ chiamă Isus şi am venit să te mîntuesc.

I-am pregătit un pat cu multă îngrijire, însă el n'a vrut de cât o rogojină împletită din pae de Alicante, şi drept perină şi-a pus o piatră subt cap S'a mulţumit cu atât. A dormit toată noaptea un somn foarte dulce şi de dimineaţă, când m'am deşteptat, mi-a zis bună ziua, m'a bine-cuvîntat şi m'a lăsat cu Dumnezeŭ. A plecat, însă mi-a luat şi inima.

Fecioara plecă d'acolo, maĭ mângâiată de cât maĭ nainte, căutându'l pe strade. Unde l'a găsit? Printre învĕţaţiĭ ceĭ maĭ marĭ. De-acolo a fost dus în triumf lângă mama luĭ.

I. S. Sp.

Cutia cu scrisori

D. Const. Mille ne roagă a da publicităţeĭ scrisoarea ce urmează şi pe care a adresat-o D-luĭ Preşedinte al Societăţeĭ Funcţionarilor Comercialĭ. Cetitoriĭ noştrĭ ştiŭ că D. Mille a fost eliminat de către Comitet din demnitatea de vice-preşedinte şi aceasta, spun limbile rele, s'a făcut în urma unuĭ ordin al poliţieĭ.

Iată scrisoarea D-luĭ Const. Mille:

Domnule Preşedinte,

Adresa D-voastră, prin carĭ 'mĭ faceţĭ cunoscut că Comitetul Societăţeĭ Funcţionarilor Comercialĭ din România, în ziua de 27 Noemvrie, conform art. 45 din statut, m'a considerat ca demisionat din demnitatea de vice-preşedinte al ziseĭ societăţĭ, nu m'a surprins de loc. Nu m'a surprins, căcĭ micul rĕzboĭ ce am vĕzut că se întreprinde contra mea de presa poliţienească şi caracterul slugarnic faţă de poliţie, a uneĭ părţĭ din Comitet, mĕ putea prevesti că veţĭ căuta a îndepărta din sînul D-voastră, pe un om a căruia prezenţă putea, credeaţĭ D-v., să vĕ compromită faţă de poliţie.

In toată această cestiune de mică importanţă pentru mine, (căcĭ cum am lucrat ca vice-preşedinte la înfiinţarea şi prosperarea acesteĭ societăţĭ, tot aşa

---

FOIŢA ZIARULUI „ADEVERUL". 29

Charles Merouvel

MORŢI ŞI VII

BUNICA

XVI

Inimă Rănită

Ş'apoĭ era copilul!

Ce se va face el?

Toate cele-l'alte puteaŭ fi zdrobite, însă rĕmânea copilul, probă vie a legăturiĭ care unise, fie măcar o clipă, fiinţele acestea doĕ despărţite de un prejudiţiŭ, dama mare şi fiul unuĭ arendaş.

Când se gândi ast-fel, un zâmbet falş se vĕzu pe buzele biruitoruluĭ, un zîmbet de triumf, unu din acele zîmbete ameninţătoare şi în care se strecoară speranţa uneĭ rĕzbunărĭ.

Şi cu toate aceste el gonea orĭ-ce gînd rĕŭ înpotriva Blanşeĭ...

Ar fi vrut s'o vadă, s'audă încă o dată osînda luĭ din gura aceasta aşa de dulce şi aşa de curată din care nu putea ieşĭ nimic amar.

Insă casa'ĭ era închisă pentru tot-d'una.

Nicĭ chiar Blanşa nu'l maĭ chema; chiar ea îl respingea.

Insfîrşit se hotărî.

Se ridică cu greŭ pe pat şi ceru ce trebuia ca să scrie.

Naneta 'ĭ aduse.

George scrise:

„Scumpă Blanşe,

„Te-am priceput şi am încremenit. Mĕ rogĭ să'ţĭ redaŭ libertatea. Eştĭ liberă. Fă ce vreĭ cu libertatea.

„Imĭ zdrobeştĭ inima, însă inima mea este a ta. Fă cu ea ce veĭ voi.

„'Mĭ-aĭ făgăduit că nu veĭ urî pe copilul ce se va naşte, că nu'l veĭ face respunzĕtor de rĕul pe care ţi l'a făcut tatăl sĕŭ. Cel puţin ţine'ţĭ făgăduiala asta. Numaĭ atâta îţĭ cer. Sigur că eŭ o să plec din Francia. Nu ştiŭ unde mĕ voiŭ duce să mĕ ascund. Poate că nu ne vom maĭ vedea nicĭ odată.

„Adu'ţĭ aminte, Blanşo.

„Eŭ mĕ voiŭ silĭ în zadar să uit.

„Gîndul tĕŭ îmĭ va tulbura viaţa întreagă.

„Te iubesc însă şi aş voi să pot să şterg fie-care lacrimă a ta cu o picătură din sângele meŭ.

„*George*"

In ceasul când scria el rîndurile acestea se petrecea ceva la Preuilly:

Monica, slujnica maioruluĭ Campayrol, spăla rufe, când vĕzu pe ajutorul notaruluĭ.

— Aci e maiorul? întrebă el.

— Nu'l acasă.

— Unde s'a dus?

— La Breuil. Acum numaĭ pe la castele se duce.

— Atât maĭ bine, acolo e clientelă bună.

— Nu zic alt-fel, zise Monica frecând mereŭ rufele.

— Nu ştiĭ când se întoarce?

— Ştiŭ eŭ vre-odată?

— Atuncĭ, vreaŭ să'ĭ las douĕ vorbe.

— Du'te în cabinet.

Victurnien era un intim.

Se duse şi se aşeză la biuroul doctoruluĭ.

Campayrol, în graba luĭ, lăsase pe masă o mulţime de condee şi fel de fel de hîrtiĭ.

Victurnien nu se miră de-o-cam-dată.

Scrise două vorbe prietinuluĭ sĕŭ ca să'l roage să treacă pe la studiul notaruluĭ îndată ce se va întoarce.

Iĭ găsise pe cine-va care'ĭ oferea o ipotecă de rangul întîĭ, cincĭ la sută dobândă şi toate siguranţele dorite pentru cele zece miĭ de francĭ.

După ce sfîrşi, Victurnien căută o bucăţică de hârtie ca să'şĭ aprinză pipa.

Ajutorul notaruluĭ avea cusurul că nu lepăda pipa din gură.

Unde să găsească o hârtie lepădată? In coşul de lângă biuroŭ.

Victurnien se plecă şi luă din coş o bucată de hârtie satinată frumoasă, ghemuită şi maĭ mult ruptă.

Se duse în bucătărie şi voia s'o aprindă la un cărbune, când, desfăcênd'o binişor, zări că e scrisă.

Era scriere de femee, lungă, subţire, foarte aristocratică.

Scrierea asta îl puse pe gândurĭ.

Victurnien nu se gândea să violeze secretele altora.

Insă ciorna asta îl intriga.

Trecu iar în cabinet şi examină condeile şi cerneala.

Sigur că scrisoarea fusese scrisă acolo.

Victurnien nu era prost.

— Heĭ! nu ştiam să aibă maiorul ast-fel de talent! îşĭ zise el în gând.

Băgă ciorna în buzunar şi pipa şi-o aprinse cu un cărbune.

Fără să ştie tocmaĭ ce se petrecea, Victurnien îşĭ zise că purtarea doctoruluĭ era misterioasă de câte-va zile.

Cum se'ntoarse la studiŭ, examină bine ciorna, vĕzu unele caractere aliniate şi de douĕ-zecĭ de orĭ repetate, ca un exerciţiŭ de şcolar.

Victurnien puse hârtia într'o cutie a biurouluĭ şi nu vorbi nimic cu nimenĭ.

— Asta'ĭ o dovadă... am să maĭ găsesc şi altele... Dar ce dracu s'o fi meşteşugind la Jonchère? îşĭ zise Victurnien.

Pe la ceasurile 3, doctorul, după ce dejunase bine, se duse la bolnav.

Dambert îĭ dete rĕspunsul.

— Ce'ĭ cânţĭ? întrebă Campayrol.

Rănitul rĕspunse:

— Să se facă după voia eĭ.

Maiorul luă lucrul în glumă.

— Iacă-mĕ şi mesager al amoruluĭ! zise el, dar s'a sfîrşit! M'am angajat pentru ducere şi întoarcere. Fiĭ liniştit. O să fiĭ citit... (Doctorul socoti pe degete) peste treĭ zile negreşit. Inţelegĭ... Eştĭ aproape de Paris... Dacă ar ştĭ ea ce ţi s'a întîmplat, ar avea o revoluţie grozavă, şi d-ta nu'ĭ voeştĭ moartea, saperlipopette!

Se plecă peste pat şi zise cu un aer de compătimire;

— Fiĭ cu curaj! Tot ce voiŭ putea să fac voiŭ face, parole sacrée!

Maiorul ăsta era aşa de complezent, aşa de franc, în cât chiar p'un judecător de instrucţie l'ar fi înşelat.

George Dambert zîmbi şi'ĭ întinse mâna zicênd:

— Iţĭ mulţumesc, doctore!

După ce ieşi maiorul, Nanetta zise bolnavuluĭ:

— Prea cum se cade om şi care'ţĭ vrea binele.

Campayrol nu era poate tocmaĭ om cum se cade, dar era comediant perfect.

Nanetta era de bună credinţă.

XVII

Unde maiorul îşĭ vede de lucru

Cabrioleta aducea la Preuilly un om mulţumit.

Maiorul aducea maĭ mult de doĕ liniĭ scrise de mâna luĭ George Dambert, şi, dupe cum se ştie, ajung doĕ liniĭ ale unuĭ om pentru a'l face să fie spînzurat.

Lucrul acesta e maĭ cu seamă adevĕrat când aceste doĕ liniĭ pic în mâinile unuĭ maior Campayrol.

Va urma

de bine voiŭ putea lucra, ca simplu membru) — ceea ce mĕ indignează şi mĕ desgustă, este lipsa de curagiŭ şi de sinceritate a acelora carĭ, pe căĭ piezişe, m'aŭ eliminat din Comitet. Ar fi fost mult maĭ vrednic, maĭ cinstit şi maĭ curagios a mi se spune lămurit pe faţă :— „Domnule, D-ta eştĭ *socialist* şi faţă de poliţie şi de guvern ne compromiţĭ, căcĭ noĭ suntem de părere că vom putea căpăta repaosul de Duminecă, cu plecăciunĭ şi cu sărut mâna ; D-ta nu eştĭ în stare a face aşa lucru, şi aşa fiind scuteşte-ne cu dragostea şi lasă-ne să lucrăm cum ştim noĭ şi aceasta maĭ ales că poliţia cere eliminarea D-tale din Comitet". Aceasta ar fi fost cel puţin sincer şi ar fi arătat că aveţĭ curagiul faptelor D-v. Ceea ce aţĭ făcut însă seamănă a o mică infamie inutilă, de oare ce vĕ adăpostiţĭ în dosul unuĭ articol pe care fie care din membriĭ Comitetuluĭ l'a călcat şi care nu mi s'a aplicat mie, astă vară când am lipsit din Capitală *treĭ lunĭ de zile în şir*, şi *nu treĭ şedinţe consecutive*. De altmintrelea, o simplă regulă de politeţă. dacă lipsa mea la treĭ şedinţe consecutive ale comitetuluĭ nu ar fi un pretext cusut cu aţă albă) v'ar fi impus ca să mĕ ascultaţĭ că sunt în pericol de a mi se aplica art. 45 din statut. Dar ce zic eŭ politeţă! bunul simţ chiar vĕ dicta să alegeţĭ adevĕratul motiv şi nu pretextul furnizat de articolul sus citat. In adevĕr, acest articol interpretat în mod cinstit pe cine ar putea viza? Pe acela care din cauze neprevĕzute, nu a putut asista la *treĭ şedinţe* ale Comitetuluĭ, în şir, dar care se ocupă cu tragere de inimă de interesele societăţeĭ saŭ pe membrul comitetuluĭ cu desăvârşire inactiv, care paralizează mersul regulat al lucrărilor şi care se desinteresează complet de societate ? Acesta oare să fie cazul meŭ? De sigur că nu, căcĭ la toate actele maĭ însemnate ale societăţeĭ, am fost la postul meŭ şi aceasta de la înfiinţarea societăţeĭ şi chiar înainte de aceasta. Aşa fiind, este regretabil că aţĭ ales acest mijloc, aşĭ putea zice de surprindere şi deloyal.

Orĭ-cum ar fi însă, *vice-preşedinte* saŭ *simplu membru*, eŭ voiŭ urma înainte să lupt pentru aducerea la îndeplinire a scopuluĭ societăţeĭ funcţionarilor comercialĭ, cu aceiaş abnegaţiune şi desinteresare ca şi maĭ înainte.

Mĕ cred dator însă a vĕ pune în cunoştinţă că drumul ce aţĭ apucat este primejdios şi poate provoca desbinărĭ în societate, dacă nu cu mine care nu ţiŭ la titlurĭ şi demnităţĭ, dar cu alţiĭ maĭ susceptibilĭ... Cine seamănă vînt, culege furtună. Ar fi de dorit ca să nu să întâmple şi cu D-veastră şaşa ceva, nu pentru personalitatea D-voastră, de altmintrelea puţin importantă în cauză, dar pentru existenţa societăţeĭ.

In speranţa unuĭ bun viitor şi maĭ regulat mers al societăţeĭ, primiţĭ asigurarea consideraţieĭ cuvenite.

Constantiu Mille.

Poezie Antică

Un Imn al luĭ Callimak (1)

Cerule! cât de agitat este laurul luĭ Apolon! Cum se zbuciumă întreg templul! Departe, departe d'aci, profanilor! Phebus cu piciorul'ĭ divin a şi atins pragul uşĭ. Nu'l vedeţĭ? Palmierul de la Delos l'a salutat deja cu un fişiit duce; lebăda a şi umplut aerul cu cântecile eĭ. Cădeţĭ zăvoare, cădeţĭ drugĭ, zeul s'apropie; şi voĭ, tinerĭ, pregătiţi-vĕ cântecile şi danţurile.

Apolon nu se arată orĭ şi cuĭ, ci numaĭ celuĭ drept. Acela care'l vede e mare, acel care nu'l vede e mic. Eŭ te voiŭ vedea, zeŭ teribil, şi voiŭ fi tot-d'a-una mare.

Copiĭ, voiţĭ să ajungeţĭ zilele hymeneuluĭ? Voiţĭ să ajungeţĭ vîrsta când pĕrul albeşte şi să clădiţĭ pe temeliĭ trainice?

Azĭ când Phebus vizitează locurile acestea faceţĭ să se audă sunetul lyrelor voastre şi sgomotul paşilor voştri cadenţaţĭ.

Onoare acestor copiĭ! fiind-că lyrile lor nu maĭ sînt leneşe!

Tăcere! Ascultaţĭ laudele luĭ Apolon. Marea chiar tace când se cântă armele zeuluĭ Lycoreĭ, săgeţile şi lyra. *Io Poean! Io Poean!* Când resună strigătul acesta Thetis încetează de a maĭ plânge pe Ahil al sĕŭ; şi stânca aceasta umedă, înfiptă în Frig a şi neclintită din loc, marmura asta, care a fost femee, şi care pare încă că aruncă ţipătul dureriĭ, îşĭ curmă lacrimile. *Io Poean!* cântaţĭ toţĭ *Io Poean!* Nenorocire aceluia care luptă în potriva zeilor! Acela care înfruntă zeiĭ să înfrunte şi pe regele meŭ! Acela care înfruntă pe regele meŭ să înfrunte şi zeiĭ

Dacă vor place cântecele voastre luĭ Phebus, vă va încărca de glorie; el poate lucrul acesta, fiind-că şade la dreapta luĭ Joe. Insă o zi e prea puţin pentru a cânta pe Apolon; cariera e vastă. Eĭ! cine poate înceta de a cânta pe Apolon?

I. S. Sp.

DIN IAŞĬ

Miercurĭ seara a fost una din întrunirile impozante ale studenţilor universitarĭ. Seara o mulţime imensă era de faţă, vorbea de continuarea discuţiuneĭ în privinţa fraţilor noştri Ardelenĭ şi de avizarea mijloacelor necesare. Chestiunea a fost maĭ bine pusă şi pe un tărîm maĭ larg, de către studenţiĭ noştri şi iată de ce: pentru a nu ni se aduce învinuirĭ că mişcarea ce se întreprinde în ţară e *politică şi se îndreaptă exclusiv în contra uneĭ Puterĭ europene ca şi cum am fi uneltele uneĭ alte Puterĭ*, s'a admis că mişcarea noastră trebue să vizeze pe fraţiĭ noştri din toate ţările subjugate, din Transilvania ca şi din Basarabia, din Temişiana ca şi din Macedonia.

După o discuţie de maĭ bine de patru ore la care luară parte studenţiĭ: Lascar Veniamin, Iamandi T., Sigalea, Teodoreanu, Românescu, Gheorghiu Ir., s'a admis în unanimitate ideia de maĭ sus şi s'a votat un comitet de acţiune permanentă, care să se pue imediat în legătură cu studenţiĭ din Bucureştĭ, să citească memoriul, să vază de e complect şi în cazul acesta să-l maĭ amendeze puţin numaĭ în ce priveşte pe fraţiĭ noştri din cele-l'alte părţĭ ale Dacieĭ Traiane.

Iată numele studenţilor carĭ formează comitetul de acţiune:

Veniamin Lascar, D. A. Teodoru, Th. Iamandi, Miron Sigalea, J. Micu, Fântănariu, Th. Iacob, Popescu Spiridon, Densuşianu Octav, Lambrior Al. şi *Chirila.*

Comitetul, sperăm că se va pune imediat pe lucru şi va' satisfacă cerinţele juste ale tuturor. Vĕ voĭ comunica tot ce se va întreprinde în această privinţă.

*

Chiar în acest moment aflu că ie pe cale de a se înfiinta un cerc cu tendinţa de a ridica cu energie vocea în ce priveşte raporturile Moldoveĭ faţă cu Muntenia.

*

Se pare că esistă o mare neînţelegere printre actualiĭ consilierĭ comunalĭ, din cauza alegeri d-luĭ A. C. Cuza ca ajutor de Primar.

Desbaterile Parlamentare

SENAT

Şedinţa de la 7 Decemvrie 1890.

Sedinţa se deschide la orele 2 şi jum. sub preşidenţia d-luĭ general Florescu.

Prezenţĭ 78 d-nĭ senatorĭ.

Se fac formalităţile obicĭnuite.

D. **Nicu Giani** citeşte proiectul de lege pentru reînfiinţarea secţiunelor II de pe lângă tribunalele Iaşi, Galaţĭ şi Turnu Severin.

D. **M. Teodosiade** citeşte proiectul de lege pentru modificarea art. 92 din legea organizăreĭ judecătoreştĭ.

D-l **D. Giani** combate proiectul.

D-l **Triandafil** susţine proiectul.

D. **Giani** a propus un amendament la modificarea art. 92 din legea magistratureĭ, anume ca în delictele politice să fie interzis arestul preventiv; dar s'a respins.

S'a votat modificarea art. 92 aşa cum a fost propusă de comitetul delegaţilor senatuluĭ.

D. **Triandafil** a citit maĭ multe proiecte de legĭ, iar D. **St. Greceanu** proiectul prin care comuna Têrgovişte e autorizată a înfiinţa maĭ multe taxe. La discuţia sa aŭ luat parte: P. S. S. Mitropolitul primat, Ministrul de justiţie, D. I. G. Diamandi şi Mitropolitul Moldoveĭ.

Inainte de ridicarea şedinţeĭ, D. **Şendrea** a interpelat pe ministrul de finance asupra menţinereĭ în funcţiune a d-luĭ G. Broşteanu, controlor fiscal în judeţul Roman.

CAMERA

Şedinţa de la 7 Decembrie 1890

Şedinţa se deschide la orele 1 sub preşedinţa d-luĭ G. Gr. Cantacuzino.

Prezenţĭ 134 D-nĭ deputaţĭ.

Se fac formalităţile obişnuite şi se citeşte pentru a treia oară propunerea D luĭ Ion Lahovari de a se începe şedinţele la ora 1.

Se depune raportul comisiuneĭ de verificare, privitor la alegerea D-luĭ Fridman.

D. **N. Nicorescu** adresează ministruluĭ de interne o interpelare privitoare la violenţele ce administraţia din Bêrlad a fi comis cu prilejul ancheteĭ D-luĭ Pencovicĭ.

D. **G. Pallde** citeşte raportul comisiuneĭ de verificare, în privinţa alegereĭ D-luĭ Friedman.

Raportul conchide la validare.

D. Friedman este proclamat deputat.

D. **V. Ursianu** protestează contra nedreptăţeĭ ce i-a făcut biroul dând cuvîntul D-luĭ Kogălniceanu înaintea D-sale.

Se intră în ordinea zileĭ.

D. **M. Kogălniceanu** continuă de a face istoricul partidelor politice din ţară şi arată în special cum a luat naştere *partidul* d-luĭ Carp.

Venind la rĕspunsul la Mesagiu, d. Kogălniceanu constată că nimenĭ n'a vorbit încă de acesta. D. Take Ionescu s'a legat de partidul liberal, criticându-l politica exterioară, în loc să critice pe aceea a guvernuluĭ actual.

Fiind-că la 1884 conservatoriĭ s'aŭ abţinut de la alegerĭ, d. Ion Brătianu a adus în Cameră câţĭ-va tinerĭ noĭ, carĭ aŭ recunoscut în urmă că aŭ fost aduşĭ de d-sa în cameră şi aŭ mers cu servilismul pentru fostul prim-ministru până acolo, în cât, orĭ de câte orĭ vorbeaŭ, se duceaŭ să întrebe banca ministerială daca bine aŭ vorbit.

Intre aceştia era d. Take Ionescu.

Oratorul citeşte un fragment dintr'un discurs al d-luĭ T. Ionescu din acele vremurĭ, în care se vede un servilism umilitor.

Tocmaĭ d. Take Ionescu s'a găsit să critice unirea liberalilor.

(Aci d. T. Calimaki întrerupe pe orator imputându-ĭ unirea cu Ion Brătianu, pentru a căruĭ rĕsturuare a luptat.)

D. Kogălniceanu respunde că s'a unit cu Ion Brătianu, pentru că vedea că din fracţionarea partidelor ele nu pot să profite şi că a căutat să rĕstoarne pe Ion Brătianu, pentru a'l scăpa de cetaşiĭ nărăviţĭ.

Azĭ se fac aceleaşĭ abuzurĭ, de aceiaşĭ colectivişti, sub alt drapel,

Liberaliĭ şi conservatoriĭ pot să comită greşelĭ, dar eĭ aŭ aceiaşĭ Constituţie de apărat şi trebue să nu lase pe alţiĭ s'o calce.

D. Catargiu reprezintă contrariul principiilor oratoruluĭ, eĭ nu'şĭ pot da mîna pentru a forma un minister şi este o calomnie ce li se spune că s'aŭ aliat.

Venind la imputarea d-luĭ Take Ionescu în ceea ce priveşte politica externă a partiduluĭ liberal, zice că deşi *La Liberté* nu este organul acestuĭ partid, totuşĭ d. Sturza şi-a publicat studiul sĕŭ asupra politiceĭ externe în *Revista Nouă*, după care aŭ reprodus ziarele liberale.

Nu ideile D-luĭ Sturza sunt ale partiduluĭ liberal. Majoritatea acestuia decide politica externă, pe care trebue s'o urmeze, şi D. Sturza ca şi ceĭ-l'alţĭ se vor supune hotărîreĭ majorităţeĭ.

Şi programul exterior al partiduluĭ liberal este acesta: România să fie un Stat danubian şi să stĕpânească Dunărea cu totul.

„Să ne întărim înăuntru şi să nu luăm o atitudine ostilă faţă cu niciĭ una din Puterile cele marĭ, nicĭ să luăm partea uneia contra celeĭ-l'alte, *„Sângele soldatuluĭ român să se verse numaĭ pentru Românĭa.“*

D. Kogălniceanu analizează apoĭ partea din Mesagiŭ privitoare la libertatea alegerilor comunale şi arată toate faptele administraţieĭ, care a comis ingerinţele cele maĭ neruşinate.

Guvernul acesta nu are în sine nicĭ un moldovean şi Regele, care avea dreptul şi datoria de a impune primuluĭ sĕŭ coasilier respectul Moldoveĭ n'a făcut'o. Cu atât maĭ mult trebuia s'o facă, cu cât la intrarea Sa în ţară, la 1866, a găsit Moldova resculată, înecată în sînge şi numaĭ graţie promisiunilor Sale ea s'a potolit.

D. Manu cunoaşte Moldova, precum cunosc Franţa româniĭ carĭ aŭ vizitat Parisul, Strasburgul, etc.

Nu munteniĭ sunt de vină, nicĭ guvernul pentru situaţia umilitoare a Moldoveĭ, ci ceĭ maĭ vinovaţĭ sunt deputaţiĭ moldovenĭ, carĭ, venind aicĭ, nu caută să'şĭ facă datoria cu demnitate, ci ca să se căpătuiască.

De exemplu, D. Vidraşcu, care a strălucit prin nulitatea sa în Cameră, acum a ajuns prefect de Vasluĭ, şi acolo va alege pe un Sandu Răşcanu, saŭ pe orĭ cine îĭ va porunci guvernuĭ.

D. Kogălniceanu analizează apoĭ cele l'alte paragrafe din Mesagiul regal.

D. Kogălniceanu încheie cu urarea ca anul viitor, când se va serba a 25-a aniversare a Constituţieĭ şi a dinastieĭ, să se serbeze pentru întâia oară şi libertatea electorală şi respectul Constituţieĭ.

Discuţia se închide.

Proiectul de rĕspuns se ia în consideraţie.

Se pune la vot contra-proiecul D-luĭ Panu.

Rezultatul votuluĭ:

Votanţĭ	**82**
Bile albe	**9**
Bile negre	**73**

Contra-proiectul s'a respins.

Se pune la vot luarea în consideraţie a proiectuluĭ majorităţeĭ.

Votanţĭ	**127**
Bile albe	**80**
Bile negre	**47**

Proiectul majorităţeĭ s'a luat în consideraţie.

Se videază apoĭ un incident personal intre d-niĭ Ion Leca şi G. Panu, incident provenit din cauza uneĭ întreruperĭ a celuĭ dintâiŭ pe când vorbea cel diu urmă.

Se trece la discuţie pe paragrafe a Adreseĭ.

La paragraful I, D. N. Ionescu propune să se introducă un aliniat, care să vorbească de serbarea jubileuluĭ de 25 anĭ al Constituţieĭ, al urcăreĭ pe Tron a Regeluĭ şi de cel de 600 anĭ de la Radu-Negru care se împlinesc în 1891.

După stăruinţa primuluĭ-ministru, D. Ionescu îşĭ retrage amendamentul.

Paragraful I se votează.

Se citeşte paraŭraful II, politica externă.

D. Ion Grădişteanu, într'un discurs admirabil, veştejeşte purtarea sferelor noastre conducĕtoare carĭ—în schimbul suferinţelor îndurate de fraţiĭ noştri de peste munţĭ—fac ochĭ dulcĭ Austro-Ungarieĭ, ba chiar — se zice — ar fi luat oare-carĭ anŭajamente militare faţă cu această Putere.

D. Grădişteanu încheie spunênd generaluluĭ că ţara nu'l va urma pe această cale ci'l va blestema.

D. Al. Lahovary rĕspunde, că nu există nicĭ un angajament luat; că nu trebue să ne gândim la suferinţele Românilor de peste munţĭ, etc.

Şedinţa se ridică la 5 ş'un sfert.

ULTIME INFORMATII

D. T. Maiorescu, Ministrul Şcoalelor, nu vrea să rĕmâe maĭ pre jos de colegul sĕŭ Generalul Vlădescu, în ceia ce priveşte informaţiile asupra personaluluĭ didactic.

Prin decisiunea dată de D-sa cu privire la numirile definitive, cere ca delegaţiĭ sĕĭ care 'i vor face propunerĭ în acest sens, trebue să'ĭ indice toate *notele* candidatuluĭ, atât profesor, ca om în societate şi ca familist.

Bietele legĭ la ce maĭ sunt făcute, când voinţele puternicilor zileĭ le pun la dosar?

Legea instrucţiuneĭ publice nu cere aceste *informaţiuni*, ci numaĭ un stagiŭ. Cum dar D. Maiorescu creează de la sine atâtea dificultăţĭ?

Vom reveni.

Dacă modificarea legeĭ asupra poziţiuneĭ ofiţerilor pe care Mesagiul de dschidere a anunţat'o se va adeveri, se afirmă că guvernul vapune în retragere pe d-niĭ generalĭ Cernat, Creţeanu, Dunka, Ipătescu, Pilat, Racoviţă şi Radovicĭ.

In locu-le vor fi înaintaţĭ d-niĭ colonelĭ Argetoianu, Carp, I. Lahovari, Poenaru, M. Popescu şi Sachelarie.

Rugăm pe D. Ministru al Cultelor să ne spună ce are de gînd cu biserica Domnească din Curtea de Argeş, care se află într'o stare atât de derăpănată în cât lumea care vine la sĕrbătorĭ se teme ca să nu cadă peste ea?

In această biserică, clădită de Radu Negru, se află şi moaştele Sf. Filotea şi credem că ar merita să fie restaurată, iar serviciul religios îmbunătăţit, căcĭ personalul actual e ca la cea maĭ ordinară biserică.

Societatea studenţilor în medicină din Bucureştĭ, ţinênd şedinţa publică în ziua de 9 Decembrie, orele 2 p. m., d-nul Sion Vasile, student în medicină, va ţine o conferinţă despre *Două anomaliĭ musculare cu prezentare de piese.*

Amintim că astă-seară, societatea Preseĭ ţine adunarea generală cu orĭ-câţĭ membri vor fi prezenţĭ.

Maĭ mulţĭ cetăţenĭ din Huşĭ ne roagă să întrebăm pe D. Primar al Huşilor: ce se face cu loteria care s'a deschis acum vr'o cincĭ-şase anĭ?

După cât se ştie, biletele s'aŭ desfăcut toate încă de vr'o şase lunĭ; pentru ce nu se face tragerea, orĭ obiectele puse la *loterie* aŭ fost trase d'o parte?

D. General Vlădescu a dat un arest de treĭ-zecĭ zile D-luĭ General Racoviţă care a refuzat a lua parte la lucrările Consiliuluĭ de Inspectorĭ generalĭ pentru stabilirea tablourilor de avansărĭ.

Duminecă 9 Decemvrie, va avea loc o mare întrunire publică în sala liceuluĭ din Ploeştĭ, provocată de funcţionariĭ comercialĭ.

Va lua parte şi o comisiune a Societăţeĭ funcţionarilor comercialĭ din Capitală, spre a se iscăli petiţiunile adresate Corpurilor Legiuitoare.

Erĭ la orele 4 a avut loc inaugurarea institutuluĭ hirurgical al d-luĭ doctor Assaky. O mulţime de lume a asistat la această inagurare.

Institutul d-luĭ Assaky se află pe cheul Dîmboviţeĭ aproape de institutul d-luĭ Babeş.

Consiliul de Inspectorĭ aĭ armateĭ aŭ început a lucra la tablourile de înaintarea ofiţerilor. Aceste tablourĭ vor fi terminate peste câte-va zile.

In consiliul de Administraţie al căilor ferate se va depune o propunere spre a se face asigurarea coletelor de bagaje în caz cînd aceste colete s'ar pierde.

Taxa de asigurare pe fie-care colet va fi de 10 banĭ.

Această asigurare va fi numaĭ la trenurile de călătorĭ.

La 10 Decembrie se va pune în vînzare hârtia de ţigărĭ a căpitanuluĭ Creangă.

In aceste cărticele se vor găsi poeziile şi' scrierile autorilor noştrĭ ceĭ maĭ celebri.

Tânărul farmacist despre care am spus ierĭ că s'a otrăvit, se crede că nu va putea fi scăpat. Până aseară starea sa mergea spre rĕŭ.

Mâine Duminecă 9 Decemvrie, se va reprezenta la Teatrul Dacia pentru prima oară frumoasa piesă: **Isprăvile banditului Licinschi**, comedie farsă în patru acte de D. Tr. P. N.

Teatru Naţional. Sâmbătă 8 carent, Voevodul Ţiganilor.

Teatrul Bulevard. Reprezentaţiĭ de Fantoşe în fie care seară.

Coloseul Oplĕr. Reprezentaţiĭ variate în fie care seara.

Opticoscopul Plastic. Schimbare de tablourĭ şi vederĭ. In fie care zi de vĕzut (Casa Şteiner).

SOCIETATEA PRESEI

Asociatiune a ziaristilor din România

Comunicare

D-niĭ membri onorificĭ: *C. Alexandrescu, P. Alexandrescu, N. Codrescu, Căpitan Creangă, I. Elianu, V. I. Gheorghiu, M. I. Ionescu, St. Iosovicĭ, Al. Malcoci Petrescu, Gh. Michal scu, St. Mihăilescu, G. Misail, Dr. Negrescu, A. Nicolau, C. Pestreanu, C. Robescu, C. Ştefănescu* şi *Miron Velescu*, sunt rugaţĭ să bine-volască a comunica adresele D-lor complecte, *Secretaruluĭ Societăţeĭ Preseĭ*, calea Victorieĭ, 84.

Bucurescĭ, Decemvrie 1890.

COMITETUL.

---

(1) Callimak, contimporanul luĭ Alexandru, a scris numaĭ în onoarea zeilor Grecieĭ. Cele care aŭ ajuns până la noĭ ne arată o mare nobleţă de cugetare şi un sentiment foarte nalt. Sînt ode cărora nu le lipseşte nicĭ focul intusiasmuluĭ nicĭ puterea sufletuluĭ. Poeţiĭ latinĭ stimaŭ foarte mult pe Callimak. Ovid şi Properţiŭ aŭ luat foarte mult de la dânsul.

CASA DE SCHIMB
„MERCURUL ROMAN"
MICHAIL EL. NAHMIAS
Bucureşti, strada Lipscani No. 33
Cumpără şi vinde efecte publice sconteazâ cupoane şi face ori-ce schimb de monezi.

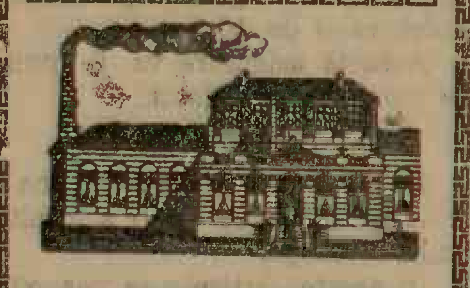
Cursul pe ziua de 8 Decembre 1890

Valori	Cump.	Vinde
Comunale noi 5 la sută	97	97½
5% Renta perpetuă	101	102
5% Renta amortisabilă	99	99¾
4% Renta amortisabilă	87¼	88¼
6% Obligatiĭ de Stat (Conv. rurală)	102¼	103
5% Impr. Com. Bucur. Em 1883	96½	97½
7% Funciare rurale	103	104—
5% Funciare rurale	99½	100¼
7% Funciare urbane	103½	104½
6% Funciare urbane	102½	103½
5% Funciare urbane	97¼	98
5% Funciare urbane de Iassy	83¼	84
Agio la aur		
Florini	2 21	2 22
Ruble de hârtie	3 —	3 10

AVIS

In vederea apropiereĭ ierneĭ compania de Gaz are onoare a invita pe domniĭ Abonaţĭ să bine-voiască a preserva în contra friguluĭ comptoriĭ D-lorĭ învelindu-i cu o pătură de lână saŭ de pâslă pentru a evita congelaţiunea apeĭ conţinută într'înşiĭ precum şi întreruperĭ eventuale a iluminăreĭ.

Directorul *Tassain*.

BAIA MITRESEZWSKI
Strada Poliţieĭ No. 4

Stabilimentul de băĭ este deschis în toate zilele de la 6 dimineaţa până la 7 seara.

Pentru dame băile de vapor sunt deschise în toate Marţile şi Vinerile de la 6 dimineaţa până la prânz.

Băile calde sunt în toate zilele la dispoziţia onoratuluĭ public.

THÉ
DE LA
Compagnie Coloniale

CALITATE UNICA

CEAIUL C-ei Coloniale este compus numaĭ şi numaĭ din soiurĭ de CEAIURI NEGRE carĭ daŭ băutura cea maĭ plăcută gustuluĭ şi cea maĭ folositóre din punctul de vedere al hygieneĭ.

Credinciósă principiuluĭ pe care 'l a aplicat în fabricarea Chocolatelor sale, dând precădere calităţeĭ înaintea preţuluĭ, Compania COLONIALĂ nu primesce de cât Ceaiurĭ de o *superioritate excepţională*.

Cutia de 300 grame : 6 francĭ
Id. 150 „ : 3 francĭ

Deposit general la Paris, Avenue de l'OPÉRA, 19
IN TOATE ORAŞELE
LA PRINCIPALII COMERSANŢI

NOTA. — Consumatoriĭ trebue, pentru a nu fi înşelaţĭ, să ceară pe fie-care cutie timbrul de garanţie al UnireĬ Fabricanţilor, Societate recunoscută de utilitate publ. de către Statul Francez.

BAILE D-ruluĭ LAMAU DIN PARIS

A spune unuĭ bolnav, că i-ar ajunge câte-va flacoane de băĭ spre a se vindeca **Goutte de la Sciatikue** saŭ de orĭ-ce altă formă de **reumatism**, este a se expune a fi luat în rîs, şi cu toate astea este adevĕrul curat. O bae aldă adusă cu flacon de baie al d-ruluĭ Lamau vindică imediat crizele cel maĭ violente şase băĭ sunt de ajuns să vindece cine-va de boalele cele maĭ învechite fără nicĭ o primejdie.

A se adresa la Paris la d. Adam, 81, r. des Saints-Pères, şi în Bucureştĭ la d-niĭ Zambrescu succesoru luĭ Gerjabek Ovessa Zürner şi Risdörfer

ESTRACT DE COJI DE NUCA

Mijloc natural şi fără plumb pentru vĕpsirea pĕruluĭ, văpseşte imediat şi în mod durabil şi fără pericol părul capuluĭ şi barba în toate nuanţele: blond, brun, până la negru închis. De asemenea se pot văpsi parţial fire de păr din cap saŭ barbă, cu aceiaşĭ coloare fără a fi nevoe de a se văpsi tot pĕrul capuluĭ saŭ al bărbeĭ.

Estractul e fără miros şi nu păteazâ pielea capuluĭ, întrebuinţarea e uşoară şi comodă şi se poate face şi fără ajutorul alteĭ persoane. Un flacon în carton elegant cu instrucţiune asupra întrebuinţăreĭ francĭ 6.

Fabrică de parfumerie şi producte chimice Ad. Anton Henn, Viena X Leebgasse 5. Se găseşte în Bucureştĭ la Ion Ţeţu, Gustav Rietz, şi în toate droguerille, parfumeriile şi la toţĭ frizeriĭ.

Sobe Meidinger-Comet

Cea maĭ practică, economică şi igienică sistemă de încălzire

Căldura şi arderea se reguleazâ după voinţă. Ca combustibil se poate întrebuiinţa: lemne, cărbunĭ de piatră, kokul şi cocenĭ de porumb. Mare economie în material de ars.

VENTILAŢIA ODAILOR

Căldura uniformă atât în apropierea sobeĭ cât şi în părţile depărtate. Cu o singură sobă se poate încălzi maĭ multe odăĭ. Aceste sobe **Meidinger** din fabrica mea **COMET** se introduc esclusiv în toate administraţiile şi şcolĭ ale Statuluĭ, printre carĭ, în timpul din urmă, pot cita: *Toate şcoalele nuoĭ comunale, Liceele, palatul Ministeruluĭ Cultelor, palatul Administrativ din Bacăŭ, diferite Prefecturĭ, Primăriĭ, Spitale rurale, etc, etc,*

Mĕ însărcinez şi cu instalărĭ de încălzire centrală prin calorifere *Meidinger* cu funcţiune garantată. Planurĭ şi devize gratis.

ADOLF SALOMON

Fabrica „Cometul" de sobe Meidinger şi maşine de bucate
Depositu, Strada Doamneĭ 14.

MARE DEPOSIT
DE
PARCHETE
1-ia Calitate
din fabrica de la *Mărăşeştĭ*. A se adresa la
T. C. Georgiadi
Bucurescĭ 13 Strada Stavropoleos, 13 Bucurescĭ.
unde se pot da comande şi pentru orĭ-carĭ alte destinaţiunĭ direct de la fabrică.

HOTEL Collaro
de I-iul ordin
în facia noului palat al Bancei Nationale si Post
CAMERE spatioase si elegante
CAFENEA şi RESTAURANT

Mare magasin de Ceaĭ rusesc
DIN MOSCOVA
CK Popoff — MΓ Popoff
Sr. Vămeĭ No. 1.—BUCURESCI—Str. Vameĭ, No. 1.
în casa M. S. vis-a-vis de Palat

Onor. public va găsi în acest magazin toate specialităţile de Ceaĭ Rusesc cunoscut ca cel maĭ superior tuturor altor ceaiurĭ prin calitatea sa fină, aroma sa plăcută, gustul sĕŭ delicios şi coloarea frumoasă.

Onor. public încercând o dată suntem sigurĭ că va fi pe deplin convins de calităţile sale superioare.

Preţurile sunt foarte reduse

Ceaiul avĕnd nevoe de o îngrijire specială trimetem orĭ cuĭ după cerere francată un prospect, coprinzând instrucţiunile pentru întrebuinţare şi preţul.

A SOSIT

Un mare transport de ceaĭ din Kiachta în pachete separat.
Asemenea a maĭ sosit un mare transport de samovare ruseştĭ cu preţurĭ moderte.
A sosit un mare transport de Cafea Cacao şi covrigĭ pentru ceaĭ.
Şi un mare transport de porţelanurĭ cu preţurĭ moderate. **M. I. GODZELISK.**

CASSE DE BANI
de la
Fabrica G. & H. BAUCHE din Reims-Francia
Furnisoriĭ Ministerelor de Finance, de Resbel, de Marină şi companielor Căilor ferate din Francia.

Diplome de onoare *20 medaliĭ* de *aur* şi de *arpint*.

Singura medalie de aur, cea maĭ mare recompensă, la Exposiţiunea din Paris 1889.

CASSE DE BANI construite din **Fer** şi **Oţel sistem brevetat** oferind **absolută siguranţă** în contra **spargereĭ** şi **foculuĭ**

Preţurĭ avantagioase

Reprezentanţĭ pentru Romania şi Deposit la
Victor Kubesch. *Bucurescĭ Str. Academieĭ. 1.*

Primaria Comunei Bucuresti
Publicaţiune

Se aduce la cunoştinţa D lor detentorĭ aĭ obligaţiunilor împrumutuluĭ municipal de leĭ 13,200,000 — din anul 1883, că cuponul 1/13, Ianuarie 1891, precum şi titlurile eşite la sorţĭ la tragerea din 1/13 Noembrie a. c. se vor plăti prin anticipaţiune la Banca Naţională a Românieĭ cu începere de la 10/22 Decembre a. c.

Primar (s) **Em. Protopopescu-Pake**
Şefu Comptabilităţiĭ **Andricu**
No. 52840 5 Decembrie 1890

La „Malacoff"
Str. Lipscani No. 1

Am primit un asortiment mare de florĭ şi pene pentru teatru, -balurĭ, nunţĭ şi serate;

Buchete de Saloane. Plante asiatice Vasurĭ fine pentru Saloane şi Mese precum şi lucrurĭ de porţelan şi multe cadourĭ maĭ frumoase şi cu preţurĭ foarte moderate.

Am maĭ primit un asortiment mare de Mănuşĭ pentru balurĭ şi nunţĭ qualitate supra fină precum un mare depoŭ de apă de Colonia Veritabilă Iulichi Platz No. 4.

Palatul „Dacia-România"
Strada Lipscanĭ, No. 1
La Malacoff **J. KUHNEL.**

ALBERT ENGEL Succesor
Bucurescĭ,—STRADA CAROL, Nr. 37

Cel maĭ mare Magasin cu **Lămpĭ, Porţelanurĭ, Sticlăriĭ** şi **Articole de Menagiŭ.**

Este bogat asortat cu renumitele **Lămpĭ**

„Meteor Briliant" si „Fulgere Vienese"

superioare în perfecţiune celor-alte sisteme, dând o lumină de 87 şi 105 lumînărĭ, şi le vinde cu preţurile cele maĭ moderate.

Posed originalul **„Petroliŭ de Batum"**

Primesc reparaţiunĭ de **Tinichigerie** şi **Lămpĭ.**

Dr. I. KIRIAK
S'a întors în Capitala şi locueşte în **Strada Brezoianu No. 53.**

Vestire
Aduc la cunoştiinţa onor. mele clientele şi onor. Public că am aranjat din noŭ în str. **Doamneĭ Nr. 2,** vis-à-vis de palatul Nifon, un spaţios **Salon-Restaurant**, cu **bucate şi bĕuturĭ alese.** Curăţenia şi serviciul nu va lăsa nimic de dorit.

Preţurile cu totul moderate.

Abonamentele escepţional convenabile.

Salonul este în grădina caselor Paapa str. Doamneĭ, Nr. 2, vis-à-vis de palatul Nifon.

Dejun 1.60, prânz 1.60.

Devisa: **Deplina mulţumire a muşteriilor.**

In aşteptarea şi speranţa bine-voitoarelor şi numeroaselor visite, semnez cu profund respect.

Anton Bobinca.
Restaurateur
Strada Doamneĭ Nr. 2.
Vis-a-vis de palatul Nifon.

Noul magasin special de blănării
Sub firma
„BLANARIA AMERICANA"
28 Calea Victorieĭ vis-a-vis de Poliţie

Recomandă onor. Public bogatul sĕŭ asortiment de tot felul de blănĭ *confecţionate* şi *neconfecţionate.*

Provenienţa directă din America şi Rusia, care sunt cunoscute ca patria blănurilor, ne pune în poziţiunede a vinde mărfurile de *prima calitate cu preţurĭ moderate.*

Atelierul, prevĕzut cu ceĭ maĭ bunĭ lucrătorĭ blănarĭ, esecutăorĭ-ce comandă prompt şi conştiincios.

„Blănăria Americană"
28 Calea Victorieĭ, 28.

NB. Blănurile cumpĕrate din acest magasin se conservă *gratis* timpul vereĭ

CURELE de transmisiune
Prima calitate englezească
FURTUNI de CAUCIUC
toate articole pentru maşine: **Asbest. Manometri**
STOFE pentru nivel, Robinete şi Ventile de abur.
Bumbac pentru şters.
POMPE PENTRU VIN
cu preţurĭ foarte reduse la Depositul fabriceĭ
Otto Harnisch 39,—Strada Academieĭ,—39
vis-a-vis de Ministerul de Interne

Medicament necesar si sigur pentru boale de stomac si consecintele lor!!

Conservarea sănĕtăţeĭ se baseazâ în principiu numaĭ pe întreţinerea uneĭ digestiunĭ bune, căcĭ aceasta este condiţia fundamentală a sănătăţeĭ şi a buneĭ stărĭ corporale şi spirituale. Cel maĭ bun medicament de casă pentru regularea mistuireĭ, spre a obţine un sânge sănătos şi a depărta părţile stricate ale sângeluĭ este renumitul:

BALSAM D VIAŢA al D-rului ROSA

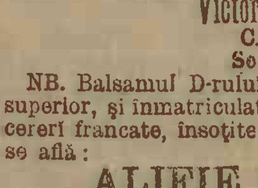
Acest balsam, preparat numaĭ din plante cu principiĭ active escelinte asupra stomaculuĭ, este aprobat ca neîntrecut la toate boalele, care resultă din indigestiune, adică la lipsa de apetit, râgâeală cu acrime, fluctuosităţĭ, vărsăturĭ, durerĭ şi cârceĭ de stomac, la încărcarea stomaculuĭ, hemoroizĭ, la hypocondrie, melancolie, etc, şi a devenit în urma miilor de însănătoşirĭ un medicament indispensabil pentru casă.

— Flaconul mic 1 Leŭ 50 banĭ, Flaconul mare Leĭ 3 —

Depoul general pentru toată România:
Victor Thüringer, farmacia la Ochiul luĭ D-zeu
CALEA VICTORIEI 1126. BUCURESCI
Se găseşte asemenea n toate farmaciile

NB. Balsamul D-ruluĭ Rosa aprobat de onor. Direcţiune a serviciuluĭ sanitar superior, şi înmatriculat cu marca alăturată în contra imitaţiuneĭ, se trimete la cererĭ francate, însoţite de mandat poştal în orĭ-ce localitate din ţară.—Tot aicĭ se află:

ALIFIE UNIVERSALA DE PRAGA

Intrebuinţat cu strălucit succes în contra inflamaţiunilor, rănilor şi umflăturilor, spre esemplu la împetrirea mamelelor (ţâţelor) la înţărcarea copiilor (prin oprirea lapteluĭ), la abcesse, umflăturĭ sanguilare, la cancer, bĕşicuţe puruioase, la umflătura unghiilor (numit sugiŭ), la umflăturile reumatice, scrântelĭ, la mânĭ crăpate.—
Dosa Lu. 1.

DEPOUL DE FABRICAŢIUNE:
B. FRAGNER
Farmacia „la Vulturul negru" la Praga 203-III.

CEA MAI RENUMITA FABRICĂ DE MANUŞI
A LUI
Anton Hessl

Are onoare a anunţa publiculuĭ înfiinţarea în Bucureştĭ a unuĭ *magasin în detail,* unde se vînd *fabricatele sale* şi recomandă bogatuĭ sĕŭ asortiment de *tot felul de mănuşĭ* pentru *Dame, bărbaţĭ, copiĭ,* şi pentru *Militarĭ,* şi anume făcute din *glacé, suedeze,* din piele de *căprioară* şi *cerb,* precum şi de *mătase, lână, şi aţă.*—Asemenea se găsesce în magasinul nostru un *bogat asortiment* de *cravate* de *cel maĭ plăcut gust,* cu preţurĭ foarte moderate. Se primesc mănuşĭ de spălat, precum şi orĭ-ce alte *reparaţiunĭ* ţinêndu-se de meseria asta. Magasinul se află *Calea Victorieĭ No 57.* (Caşele-Creţulescu).

Tipografia Modernă Grigorie Luis Strada Academieĭ 24.